

1. A mi szí-vünk csak te-hoz-zád, Jé-zus, Is-ten
Ó-haj-to-zik, hí-ve-id-nek Drá-ga fé-nyes

Bá-rá-nya, a-ra-nya, Mert ha-lá-lunk meg-ron-tó-ja,

Ö-rök é-let-nek a-dó-ja Vagy e-gye-dül,

Krisz-tu-sunk, Üd-vö-zí-tő Jé-zu-sunk.

2. Csudálkozván nézi elménk / Atyádnak nagy szerelmét, /
Almélkodván is szemléli / Hozzánk való jó kedvét, / Melyet abban
megmutatott, / Hogy minékünk téged adott; / Azért, édes Krisztu-
sunk, / Vagy szerelmes Jézusunk.

3. Szegény bűnös embereknek / Üdvösséges reménye, / Ben-
ned hívőknek öröme, / Boldogsága, szépsége: / Jövel, jövel hoz-
zánk, kérünk, / Mindenkoron légy mivélünk, / Mert csak te vagy
Krisztusunk / És kegyelmes Jézusunk.

4. Reád bizzuk mi magunkat / Itt ez árnyékvilágon, / Üd-
vözítő szerelmedből / Könyörülj fiaidon. / Légy vezérünk, oltal-
mazónk, / Kegyes mesterünk, tanítónk, / Edes Atyánk, Krisztu-
sunk, / Gondviselő Jézusunk.

5. Nincsen nekünk itt e földön / Maradandó városunk, / Ha-
nem repeső elmével / Jövendőt óhajtozunk; / Ott sok ezer angya-
lokkal / Téged áldunk szent Atyáddal: / Méltó vagy, ó! Krisz-
tusunk, / Erre, édes Jézusunk.

6. Hozzád hajtjuk csak fejünket, / Ó! mi édes Megváltónk, /
Koporsónkba, ha beszállunk, / Ott is lesz gyámolítónk. / Benned
édesen aluszunk, / Eljöveteledig nyugszunk, / És örökké, Krisz-
tusunk, / Véled élünk, Jézusunk.

7. Zörgetőknek megnyittatik / Kegyelemnek ajtaja; / Meg-
ígérte az Úr Jézus, / Hogy kérésünk megadja. / Jövel, Jézus, és ne
késél, / Már mellőlünk el ne térjél: / Üdvözíts, ó! Krisztu-
sunk, / Mi kegyelmes Jézusunk!